

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระวิชาทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน โดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย และแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ ค่าที ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผล การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระวิชาทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย พบว่า

1.1 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยตามเกณฑ์จากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 3 คน ตามเกณฑ์ 65/65 พบว่า ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 74.00/78.30

1.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยตามเกณฑ์จากการทดลองแบบกลุ่มกลาง จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 70/70 พบว่า ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 75.50/80.83

1.3 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยตามเกณฑ์ 80/80 โดยทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม จำนวน 30 คน พบว่า ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.33/89.30

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.77 และหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.83 และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23 โดยค่า t มีค่าเท่ากับ -14.04 และค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ .05 แสดงว่า หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยในการสอนนักเรียนแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การออกแบบ แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม เข้าใจง่าย รองลงมา คือ สีและขนาดตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย ลำดับสุดท้ายอยู่ในระดับมาก คือ แบบฝึกทักษะการเขียนลายไทยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

อภิปรายผล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระวิชาทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย มากกว่าคะแนนก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ จงแจ่ม (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนลวดลายไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาตอนปลาย) ผลการศึกษาพบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนลวดลายไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาตอนปลาย) ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และ จุรีพันธ์ ภาณี (2550 : 49 - 71) ศึกษาเรื่อง ผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือมีประสิทธิภาพ 85.43 / 80.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยในการสอนนักเรียนแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ เพราะเนื้อหาภายในแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย เป็นความรู้ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนนักเรียนจึงเกิดความสนใจ นอกจากนั้นยังมีภาพประกอบ และคำบรรยายที่เข้าใจง่าย ทำให้นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง โดยใช้หลักการฝึกจากง่ายไปหายาก และเน้นการทำบ่อย ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจของนักเรียนต่อศิลปะลายไทย จึงทำให้คะแนนทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย สูงกว่าก่อนการใช้เห็นได้ชัด เป็นสื่อช่วยพัฒนานักเรียนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

และมีประโยชน์ต่อวิชาศิลปะปลายไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ จงแจ่ม (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนลายไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาตอนปลาย) ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนลายไทย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ รัตมณี เสนิกาญจน์ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบ เรื่องเทคนิคการสร้างภาพศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรม สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญ

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะปลายไทย อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะปลายไทย ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบหลายขั้นตอน มีการแก้ไขจุดบกพร่องจนเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนการเขียนศิลปะปลายไทย นอกจากนี้ผู้เรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากประสบการณ์ที่ได้เรียนจากแบบฝึกทักษะการเขียนลายไทย เพราะการออกแบบ แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย การใช้ภาพประกอบมีความสวยงาม มีการอธิบายเนื้อหาได้ ภาพประกอบอย่างชัดเจน ตัวอักษรชัดเจนอ่านง่าย จึงทำให้น่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ จงแจ่ม (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนลายไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาตอนปลาย) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนลายไทยเบื้องต้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตมณี เสนิกาญจน์ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบ เรื่องเทคนิคการสร้างภาพศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบอยู่ในระดับชอบมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนทำการจัดกิจกรรมในแบบฝึก ควรศึกษาคำชี้แจงให้เข้าใจ ครูผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนทำตามขั้นตอนที่ละกิจกรรม และไม่ควรรข้ามขั้นตอน เพราะกิจกรรมจะฝึกจากง่ายไปหายาก โดย

1.1 ครูผู้สอนที่ยังไม่ชำนาญด้านการฝึกทักษะการเขียนลายไทยควรทดลองฝึกเองให้ชำนาญก่อนการจัดกิจกรรม

1.2 เมื่อผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนลายไทยจากแบบฝึกจนชำนาญแล้ว ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกเขียนลายไทยโดยไม่ต้องเขียนโครงสร้างก่อน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาแนวทางฝึกหัดเขียนลายไทยจากผู้เชี่ยวชาญ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำราที่มีการฝึกเขียน แตกต่างจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยนำเสนอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรสร้างนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย เปรียบเทียบกับการฝึกเขียนศิลปะลายไทยโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน